

Universitätsbibliothek Paderborn

**D. Bernardi Primi Clarævallensis Abbatis, Ordinis
Cisterciensium Antesignani, melliflui Ecclesiæ Doctoris
Sermones In Dominicas & Festa per annum**

Bernardus <Claraevallensis>

II. De Passione & processione & quatuor ordinibus proceßionis.

urn:nbn:de:hbz:466:1-39254

præceptum Apostoli ^{glorificantes & portantes DEVM in corporibus ue-} *g.2.Cor.6.d
stris? Expendunt enim seculares homines in obsequium Domini, non quidem corpora, sed quæ adjacent & necessaria sunt corporibus, cum de terrena substantia eleemosynas largiuntur. Prælati quoque ramos cædunt de arboribus, verbi causa, cum de fide & obedientia Abrahæ, de castitate Joseph, de mansuetudine Moysi, cætero: úmque Sanctorum virtutibus evangelizant. Veruntamen & illi de promptuariis plenis largiuntur: & hi, quæ acceperunt gratis, gratis nihilominus dare jubentur. Omnes tamen si fideliter suo quisque intentus fuerit ministerio, in processione Salvatoris sunt, & cum eo ingrediuntur in sanctam civitatem: quoniam tres prævidit Propheta ^b salvandos: Noe cædenter ramos in Arcæ h Ezech.14.4 fabricam: Danielem in vili edulio, & labore abstinentiae factum tanquam jumentum, Salvatorémque portantem: tertium quoque Job bene dispensantem substantiam huius mundi, & de velleribus ovium suarum pauperum latera calefacentem. Cui tamen in processione illa JESUS propinquior, cui de tribus ordinibus salus vicinior, facile credo potestis advertere.

DOMINICA PALMARUM.

De Passione & Processione, & quatuor ordinibus Processionis.

SERMO II.

Necessa est ut loquamur hodie brevius propter angustiam temporis. Multa quidem nobis ministrat processio quam celebraturi sumus: ^{Processionis & Passionis coniunctio quid significet.} sed eadem impedit ne dicere plura possimus. Celebraturi sumus hodie processionem, & paulò post audituri passionem. Quid sibi vult mirabilis ista coniunctio, aut quid cogitaverunt Patres nostri passionem addentes processioni? Nam processio quidem meritò representatur hodie, quæ facta est hodie. Passio verò cur addita est, quam sexta feria constat esse sequutam? Opportunè utique processioni passio coniuncta est, ut discamus in nulla lætitia huius seculi habere fiduciam: scientes quoniam extrema gaudii luctus occupat. Propterea non simus stulti, ut occidat nos prosperitas nostra, sed in die bonorum non immemores simus malorum: & è converso. Istis enim mixtum est præsens seculum, non secularibus tantum, sed etiam spiritualibus viris. Nam secularibus viris aliquando quæ placent, quandoque quæ displicent videmus accidere: & ipsis nihilominus spiritualibus non semper tristia, non semper læta succedunt, sed vespere & mane dies unus. Et illud ^a: *Visitas eum diluculo, & subito pro- a Job. 7.b bas illum.* Verum hoc interim dum præsens seculum manet, vel manat magis, & fluit.

B b 2

Cæterum

Ceterum post hoc seculum duo futura sunt secula valde divisa & diversa: ita ut in altero non nisi fletus & stridor dentium; in altero sola gratiarum actio & vox laudis. *Absterget enim Deus omnem lachrymam ab oculis sanctorum: & mors jam non erit amplius, neque luctus, neque clamor,*

b Apoc. 21.b**c Psal. 48.d****Nimia prospexitas ferè periculosa & pernicioſa.****d Prov. 1.d****e Eccl 7.a****Ibid.****f Psal. 90.b*****g Prov. 30.a****Lue. 23.e
Christi humiliatio.****Christi plausus quam subito mutatus in planetum.
i Matt. 19.
k Matt. 21.**

sed nec ullus dolor: quoniam priora transferunt^b. Interim sicut amatores mundi multa patientur adversa: sic nec ipsis servis Dei omnia in hoc mundo optata succedunt. In die ergo malorum memores sunt bonorum, ne pusillanimes fiant & impatientes, sicut is de quo legimus in Psalmo^c: Confitebitur tibi cum beneficeris ei. In die quoque bonorum non immemores sunt malorum; ne extollantur & dicant in abundantia sua: Non movebimur in æternum. Sicut enim secularium rerum prosperitas occidit stultum sæcularem, sic potest & abundantia spiritualis prosperitatis occidere indoctum spiritualem, atque ideo non spiritualem. Spiritualis quippe dijudicat omnia. Unde autem eveniat quod stultum occidit prosperitas, & non sapientem, alibi habemus^d. Cor sapientis ubi tristitia, & cor stultorum ubi latitia. Merito proinde ait: Bonum est magis ire ad domum luctus, quam ad domum convivii^e. Licet enim multos frangat adversitas, tamen multò plures extollit prosperitas: sicut scriptum est^f. Cadent à latere tuo mille, simistro scilicet, per quod signatur adversitas: & decem milia, id est, multò plures, à dextris tuis, in quibus prosperitas designatur. Denique quia utrobiusque periculum est, orat Sapiens & dicit^g: Diritias & paupertates ne dederis mihi: ne forte aut divitiae extollerent in superbiam, aut paupertas dejiceret in impatientiam.

Unde & Dominus sicut in passione, patientiam; ita in processione humilitatem exhibere curavit. In illa enim tanquam ovis ad occisionem ductus est, & quasi agnus coram tondente obmutuit, & non aperuit os suum: Qui cum percuteretur, non comminabatur: sed magis orabat dicens^h: Pater ignosce illis, quia nesciunt quid faciunt. In processione autem quid? Parabant sese populi, ut exirent obviam ei: nec eum latebat, qui noverat quid esset in homine. Propter quod & ipse paratus est non in curribus & in equis, nec in frænis argenteis, aut sellis auro tectis, sed humiis aselli tergo sedens, suppositis Apostolorum vestibus, quas ego de preciosioribus regionis suisle non credo.

Sed quid fuit, quod processionem habere voluit, qui mox futuram noverat passionem? Forte ut amarior esset passio quam processio præcessisset. Ab eodem enim populo, in eodem loco & ipso tempore paucissimis diebus interpositis, primò cum tanto triumpho suscepitus, postea crucifixus est. O quam dissimile est, Tolle, tolle, crucifige eumⁱ: & Benedictus qui venit in nomine Domini, Osanna in excelsis^k. Quam dissimile,

Rex

Rex Israel^l; & Non habemus regem nisi Cæsarem^m. Quam dissimiles ramirentes & crux, flores & spinæ. Cui prius sternebantur vestimenta aliena, ecce suis exiit, & fors mittitur super ea. Væ tibi amaritudo peccatorum nostrorum, propter quæ solvenda tanta amaritudo nefaria est.

^l Ioan. 12.
^m Ioan. 19.

Jam vero ad processionem accedens tanquam quatuor ordines in ea mihi videor intueri: & fortassis in hac nostra processione hodie omnes potuerunt inveniri. Praibant enim aliqui, & viam parabant. Ipsi sunt qui viam parant Domino ad corda vestra, qui vos regunt, & dirigunt gressus vestros in viam pacis. Alii sequebantur, & hi sunt qui propriæ insufficientiæ consciæ devote sequuntur, & adhærent semper vestigiis præcedentium. Erant quoque discipuli tanquam domestici lateri eius adhærentes. Ipsi sunt qui optimam partem elegerunt, qui in clauстро soli Deo vivunt, semper Deo adhærentes, & eius beneplacitum considerantes.

Quatuor ordines in hodierna processione.

Ipsum quoque jumentum cui insidebat, non defuit, quod designat duros corde, & animo quodammodo bestiales. Verum non fuit animalium ibi huiusmodi copiosior multitudo: nec oportuit. Tales enim magis oneri sunt quam honori, nec propter eos processio valde gloriofior est. Huiusmodi namque cantare non norunt, sed male sonoros dant rugitus. Ipsi sunt qui virga semper & calcaribus egent. Attamen nec ipso relinquit Dominus cum disciplinam ferre voluerint. His enim diciturⁿ: *Servite Dominum in timore, & apprehendite disciplinam; ne quando irascatur Dominus, & pereatis de via iusta.* Postquam enim jumentum hoc disciplinam ferre noluerit: quid restat, nisi ut abjiciat eum Dominus cum indignatione quadam, & protinus exeat à via, currens ad spinas & tribulos, à quibus iussicatur verbum Dei, qui sunt divitiae huius mundi, & voluptates carnis?

Quadruplicis istius ordinis mystica explicatio.

Sed qui tales sunt hic, quibus gravis sit ordo, & omnia onerosa: quos pungi frequenter oporteat & urgeri: obsecramus eos, ut studeant de jumentis, si forte queant, in homines commutari, & computari inter eos, ut aut de præcedentibus, aut adhærentibus & collateralibus, aut de sequentibus sint. Quod si non faciunt, obsecro, ut vel in eo quod sunt permaneant, & patienter interim ferant quæ salubria sunt, et si minus suavia, donec coniplacet Domino respicere humilitatem eorum, & in melius aliquid eos promovere. Vultis autem ut aliquatenus consolemur jumentum nostrum? Scimus equidem quia cantare non novit. Neque enim de eis est qui dicere possit^o, *Cantabiles mihi erant justificationes tuae in loco peregrinationis meæ.* Attamen unum est, quod nemini cæterorum tam prope est Dominus. Nam nec ipsi qui hinc inde adhærent, tam prope

Religiosi tardius & inde roti iumento comparantur.

B b 3 eum

¶ Psal. 33. d

eum habent ut jumentum cui insidet. Et audi hoc ipsum à Propheta ^P ;
Propè est Dominus his qui tribulato sunt corde. Nam & mater quem ægrotantem novit filium, magis fovet & sæpius amplectitur eum. Nemo igitur indignetur, nemo contemnat, dum voluerit esse Christi jumentum. Etenim qui scandalizaverit unum de pusillis istis, illum graviter offendit, qui eos tanquam mater gremio suæ fovet misericordia, donec roborentur. Unde & morum infirmitates patientissimè ferendas Beatus Benedictus [†] admonuit.

† S. Bened.
Regula 72.

¶ Hier. 4. a

¶ Exod. 33. d

¶ Ibid.
Moyses quo-
modo Deum
videtur.

¶ Exod. 33. a

Quatuor ergo sunt genera in processione Domini. Boni *prudentes*, & boni *simplices*, hi sunt qui præeunt, & qui sequuntur, Bonos autem addidi, quia prudentes non boni, iniqui sunt, juxta illud ^I : *Sapientes sunt ut faciant mala, & simplices non boni stulti sunt.* In processione autem Domini, nec iniquus locum habet, nec stultus. Porro qui adhærent ei contemplativi sunt. Qui portant eum & onerantur eo: ipsi sunt duri corde, & parum devoti. Sed ecce omnes sunt in processione Domini; & nemo ex ipsis faciem eius videt. Nam qui præcedunt, occupati sunt in paranda via, solliciti circa peccata & tentationes aliorum. Qui sequuntur, ipsi omnino faciem eius videre non possunt: sed sicut Moysi dictum est ^r, posteriora eius vident. Jumentum cui insidet, nunquam ad videndum levat oculos: sed primum est semper in terram. Qui verò adhærent ipsi, aliquando videre possunt, sed raptim & non continuè, nec planè dum adhuc sunt in via. Attamen quantum ad alios, ipsi magis facie ad faciem vident: juxta quod verè de Moysè scriptum est ^s, quia cæreris quidem Prophetis per visiones & somnia, Moysi verò facie ad faciem loquebatur. Quantum ad plenam sanè visionem, nec ipse Moyses dum viveret in hoc mundo, impetrare potuit faciei ipsius visionem: quia sicut ipse ait ^t, *Non videbit me homo, & vivet.* Non videbor, inquit, in hac vita: non videbit quis faciem meam in hac via, & in processione ista. Ipse itaq; magna pietate sua donet nobis sic in eius processione perseverare dum vivimus, ut in magna illa processione, qua cum suis omnibus à Patre suscipiens est, & traditus regnum Deo & Patri, sanctam civitatem ingredi mereamur, cum eo qui vivit & regnat per omnia secula seculorum, Amen.

DOMINICA PALMARUM.

De quinque Diebus: Processionis, Resectionis, Passionis, Requietio-
nis, Resurrectionis.

S E R M O III.

¶ Sap. 11. d

Cum universa fecerit DEUS in numero, pondere, & mensura: spezialius tamen ea tempora quibus in terris visus est, & cum hominibus